

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

อ.พ.(ร) ๑๖/๒๕๖๔

จัดทำโดย
สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
www.senate.go.th

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔ และได้เข้าสู่อการพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในเบื้องต้น ทั้งนี้ ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎร จะลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กันยายน ๒๕๖๔

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฐ ผาสุข	เลขาธิการวุฒิสภา
ร้อยตำรวจเอกหญิง วิริญญา ประสพสุข	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายบุญสงค์ ทองอินทร์	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวศศิพรรณ พวงพันธ์	นิติกรเชี่ยวชาญ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวบุษบา เสือแป้น	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวอลงกรณ์ ดันเบ็ด	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางภสพร อัครนาวิน	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๑

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔

๑.๒ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งได้กล่าวถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สรุปได้ ดังนี้

หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ คือ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ข้อมูลเครดิต” และบทนิยามคำว่า “สมาชิก” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการและข้อห้ามในการเปิดเผยข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคสี่ และมาตรา ๒๔)

(๓) กำหนดหน้าที่ของผู้ใช้บริการในการใช้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๔/๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)

(๔) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ (เพิ่มหมวด ๓/๑ บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ มาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๔/๒ มาตรา ๒๔/๓ และมาตรา ๒๔/๔ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ (๖))

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา และบันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://library2.parliament.go.th/library/home.html> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๕ ในหน้าที่ ๗

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๗)

เหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

โดยที่ปัจจุบันมีผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อด้วยการให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ให้บุคคลทั่วไปเสนอข้อมูลเพื่อขอรับสินเชื่อ และพิจารณาให้สินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายของตนเพื่อเป็นทางเลือกเพิ่มเติมจากการยื่นขอรับสินเชื่อจากสถาบันการเงินโดยตรง สมควรกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถรับผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อดังกล่าวเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ เพื่อให้สามารถนำส่งข้อมูลของผู้ใช้บริการขอรับสินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายการให้บริการของตนให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต อันจะเป็นการส่งเสริมให้ระบบการให้สินเชื่อมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ข้อมูลเครดิต” หมายความว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ขอสินเชื่อกับสมาชิกประเภทสถาบันการเงินหรือขอสินเชื่อผ่านสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ และบทนิยามคำว่า “สมาชิก” หมายความว่า สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่บริษัทข้อมูลเครดิตรับเข้าเป็นสมาชิก

๒) เพิ่มนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ” หมายความว่า นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจในการการค้าปกติเป็นตัวกลางในการให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์เพื่ออำนวยความสะดวกในการก่อให้เกิดสินเชื่อ โดยมีได้ประกอบกิจการเป็นผู้ให้สินเชื่อเอง ทั้งนี้ ตามประเภทธุรกิจตัวกลางในการให้บริการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๓) เพิ่มบทบัญญัติหมวด ๓/๑ เป็นบทบัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับหน้าที่ของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ได้แก่ บทบัญญัติเกี่ยวกับการเปิดเผยหรือการให้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตให้แก่สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ และข้อห้ามในการเปิดเผยข้อมูลเครดิตของลูกค้า แนวทางการจัดทำแบบจำลองด้านเครดิตเพื่อให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่ให้สินเชื่อและบริหารความเสี่ยงในกิจการของผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ และแนวทางการดำเนินการในกรณีสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดที่ก่อให้เกิดการขึ้นค่าบริการแก่ลูกค้า

๔) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และข้อห้ามในการเปิดเผยข้อมูลลูกค้าเพื่อให้แนวปฏิบัติของสมาชิกทุกประเภทเป็นไปในทางเดียวกัน แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิของเจ้าของข้อมูลในการที่จะได้รับทราบเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือบริการในกรณีที่ใช้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตมาเป็นเหตุในการปฏิเสธเพื่อให้ครอบคลุมถึงสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ

แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับการรายงานการส่งข้อมูลการเปิดเผยหรือการให้ข้อมูล
แก่ข้อมูลเครดิต การจัดทำและการใช้แบบจำลองด้านเครดิต การปฏิเสธการให้บริการเพื่อรองรับสมาชิก
ประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อให้เหมือนกับสมาชิกประเภทสถาบันการเงิน

นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การสร้าง
โอกาสการเข้าถึงบริการทางการเงิน การสร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล และแผนปฏิรูปในเรื่องเศรษฐกิจ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะทำให้ผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อสามารถเป็นสมาชิก
ของบริษัทข้อมูลเครดิต ผู้ขอสินเชื่อโดยเฉพาะผู้ประกอบการ SME และผู้ประกอบการ Startup ได้รับ
สินเชื่อโดยผ่านผู้ประกอบการตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อได้ และมีช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนอื่น
นอกจากสถาบันการเงิน ทั้งนี้ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SME หรือผู้ประกอบการ
Startup ด้วยต้นทุนทางการเงินที่เหมาะสมจะทำให้การประกอบธุรกิจมีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง
และยั่งยืนส่งผลทำให้มีการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

๑.๓ ความเป็นมาและเหตุผลความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติ

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แถลงถึงความเป็นมาและ
เหตุผลความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สรุปได้ ดังนี้
เนื่องจากปัจจุบันได้มีการประกอบธุรกิจในลักษณะที่เป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อ
ระหว่างผู้ให้กู้ยืมหรือผู้ลงทุนกับผู้ต้องการเงินทุนทั้งในรูปแบบสินเชื่อออนไลน์ระหว่างบุคคลรูปแบบใหม่
เป็นการให้สินเชื่อผ่านผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อที่มีผู้ใช้เป็นผู้ให้สินเชื่อโดยตรง
เหมือนเช่นการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน ที่เรียกว่า Peer-to-Peer Lending (P2P Lending) (กำกับ
ดูแลโดยธนาคารแห่งประเทศไทย) และการระดมทุนเพื่อธุรกิจ SME^๒ ที่เรียกว่า Debt Crowd funding^๓
(กำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)) เพิ่มมากขึ้น
แต่เนื่องจากเดิมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
มิได้กำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถรับผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อดังกล่าว
เป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ ซึ่งต่างจากกรณีการให้สินเชื่อที่ผ่านสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต
ดังเช่น สถาบันการเงินที่บริษัทข้อมูลเครดิตรับเข้าเป็นสมาชิกสามารถใช้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า
ที่ขอสินเชื่อกับสมาชิกประเภทสถาบันการเงินได้ จึงทำให้การให้สินเชื่อผ่านผู้ประกอบการที่เป็นตัวแทน
ดังกล่าวขาดข้อมูลเครดิตของผู้ที่ขอสินเชื่อเพื่อประกอบการพิจารณาในการให้สินเชื่อของผู้ให้สินเชื่อ
จึงจำเป็นต้องกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถรับผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อ
เป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตเพื่อให้ผู้ประกอบการเป็นตัวแทนดังกล่าวสามารถใช้ข้อมูลเครดิต

^๒ SME (Small and Medium Enterprises) คือ วิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อม.

^๓ Debt Crowd funding คือ การระดมทุนจากบุคคลทั่วไป เป็นการยืมเงินจากหลาย ๆ คนในจำนวนเงินที่ไม่มาก
มารวมกันเป็นเงินทุนก้อนใหญ่ เพื่อให้สามารถสนับสนุนกิจกรรม โครงการหรือธุรกิจต่าง ๆ ได้ โดยจะให้ผลตอบแทนหรือไม่
ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของโครงการนั้น ๆ เหมาะสำหรับธุรกิจที่ไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มทุนขนาดใหญ่ได้.

ของผู้ที่ขอสินเชื่อกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อได้ ทั้งนี้ เพื่อรองรับธุรกรรมการเงินที่เกิดขึ้นใหม่ (Financial Technology) ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SME และผู้ประกอบการ Startup^๔ สามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้ได้มากขึ้น ลดการกักเงินนอกระบบ และยังเป็นการเพิ่มปริมาณข้อมูลทางการเงินที่เกิดจากการใช้บริการผ่านผู้ประกอบการตัวกลางที่เกี่ยวกับการให้สินเชื่ออยู่ในระบบข้อมูลเครดิตในฐานะข้อมูลเครดิตของประเทศให้มีความครบถ้วนมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงได้เสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตให้ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้

๒. การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังจากที่ นายอาคม เตมพิตยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แถลงถึงความเป็นมาและเหตุผลความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งได้ตั้งข้อซักถามและข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเครดิตมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีแหล่งข้อมูลกลางสำหรับแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้าของธนาคารพาณิชย์เพื่อลดความเสี่ยงในการให้สินเชื่อและป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับธนาคารพาณิชย์ ปัจจุบันคือ บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (เครดิตบูโร) ทำหน้าที่เป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลสินเชื่อจากสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกทั้งธนาคารพาณิชย์และนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ (Non-Bank) ให้บริการข้อมูลเครดิตทั้งด้านข้อมูลเครดิตบุคคลธรรมดาและข้อมูลเครดิตเชิงพาณิชย์ เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลให้สถาบันการเงินต่าง ๆ ได้ใช้ประกอบการวิเคราะห์สินเชื่อ แม้ว่าพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ให้สินเชื่อโดยตรง คือ ทำให้ผู้ให้สินเชื่อมีความเชื่อมั่นในการให้สินเชื่อ ลดค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์สินเชื่อ ประหยัดเวลาในการหาข้อมูล ทำให้ผู้ให้สินเชื่อสามารถพิจารณาสินเชื่อได้สะดวกและคล่องตัวขึ้น ส่งผลทำให้มีหนี้เสียน้อยลง ลดภาระการสำรองหนี้เสีย และทำให้ธุรกิจการเงินมีความมั่นคงและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นก็ตาม แต่ก็เห็นว่า ประชาชนไม่ได้รับประโยชน์จากบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (เครดิตบูโร) ทั้ง ๆ ที่ประชาชนเป็นผู้ที่เสียดอกเบี้ยให้แก่สถาบันการเงิน ทำให้สถาบันการเงินได้รับผลกำไรอันส่งผลให้ระบบการเงินของประเทศมีความมั่นคงก็ตาม ดังนั้น หากจะกำหนดให้มีบริษัทที่ได้รับการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตก็ควรจะต้องกำหนดให้มีการควบคุมดูแลให้การประกอบธุรกิจอยู่ในวงจำกัด และควรกำหนดให้การประกอบธุรกิจเอื้อประโยชน์แก่ประชาชนหรือคืนกำไรให้สังคม

^๔ Startup คือ ธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่โดยใช้ความคิดใหม่ ๆ ในการเริ่มต้นเป็นสำคัญ เพื่อรองรับธุรกิจด้านไอที และรวมถึงการทำธุรกิจให้เติบโตขึ้นแบบก้าวกระโดด.

๒) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่มีบทบัญญัติยกเลิกการผูกขาดการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต เพราะปัจจุบันยังมีเพียงบริษัทเอกชนเพียงรายเดียวที่สามารถทำธุรกิจประกอบข้อมูลเครดิตได้ ทำให้ Credit Score^๕ ถูกผูกขาดไว้ที่เดียว ส่งผลให้ Credit score ไม่เกิดการแข่งขัน ขาดความน่าเชื่อถือและไม่เป็นที่ยอมรับของระบบการเงิน ดังนั้น หากมีการยกเลิกการผูกขาดการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต โดยไม่ให้มีการผูกขาดการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตไว้เพียงรายเดียวจะทำให้เกิดการแข่งขันและเกิดการพัฒนา CREDIT SCORING MODEL (เครื่องมือในการประเมินคุณภาพสินเชื่อ) ซึ่งจะเป็ประโยชน์แก่ประชาชนและระบบการเงินของประเทศ

๓) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนารมณ์เพื่อกำหนดให้มีการให้สินเชื่อผ่านผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ที่เรียกว่า Peer-to-Peer Lending (P2P Lending) กล่าวคือ ผู้ที่ขอสินเชื่อสามารถขอสินเชื่อกับผู้ที่ต้องการจะให้สินเชื่อได้โดยตรง ซึ่งจะทำให้ผู้ขอสินเชื่อเสียดอกเบี้ยเงินกู้ที่ถูกกลง สามารถขอสินเชื่อได้มากขึ้น และสะดวกขึ้น ในขณะที่เดียวกันผู้ให้สินเชื่อจะได้รับผลตอบแทนการลงทุนที่มากกว่าการลงทุนในธนาคารพาณิชย์ รวมทั้งเป็นการเพิ่มโอกาสและทางเลือกให้แก่ผู้บริโภค และยังทำให้เกิดการแข่งขันในระบบการเงินของประเทศ โดยต้องกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถใช้ข้อมูลเครดิตของผู้ที่ขอสินเชื่อกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ และการบริหารความเสี่ยงในกิจการของผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลในพิจารณาให้สินเชื่อ แต่เห็นว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๔/๑ ในร่างมาตรา ๙ ยังมีได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถเปิดเผยหรือให้ข้อมูลเครดิตของผู้ที่ขอสินเชื่อให้กับผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ ทำให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อไม่สามารถใช้ข้อมูลเครดิตของผู้ที่ขอสินเชื่อในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ หรือผู้ที่จะให้สินเชื่อไม่สามารถวิเคราะห์สินเชื่อและการบริหารความเสี่ยงในกิจการของผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ แต่หากมีบทบัญญัติกำหนดผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถเปิดเผยหรือให้ข้อมูลเครดิตของผู้ที่ขอสินเชื่อให้กับผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ จะกำหนดบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ที่ใด และอย่างไร

๔) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรมีบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิการเข้าถึงข้อมูลเครดิตของเจ้าของข้อมูลได้โดยสะดวก โดยไม่มีค่าใช้จ่าย เพราะข้อมูลเครดิตเป็นข้อมูลของประชาชนผู้เป็นเจ้าของข้อมูลนั่นเอง และในอนาคตควรมีช่องทางในการเชื่อมโยงข้อมูลกับ Digital ID (ระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวบุคคลภาครัฐ) ของกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้เจ้าของข้อมูลสามารถเข้าถึงข้อมูลเครดิตของตนเองได้ ส่วนประเด็นทางกฎหมายที่เป็นปัญหาและอุปสรรคอื่นที่เกี่ยวกับการรองรับธุรกรรมการเงินที่เกิดขึ้นใหม่ (Financial Technology) และธุรกิจ Startup นั้น ควรพิจารณาให้รอบคอบในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป

^๕ Credit Score (คะแนนเครดิต) หรือ Credit Scoring คือ ตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระคืนหนี้ โดยใช้วิธีการทางสถิติในการประมวลผลข้อมูลโดยบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด กล่าวคือ เป็นเครื่องหมายหรือตัวเลขที่เป็นผลรวมจากการประเมินทางสถิติของลูกค้ายรายใดรายหนึ่งว่า มีโอกาสที่จะไม่ผิदनัดชำระหนี้ที่ก่อไว้ อันเป็นผลมาจากประวัติการก่อหนี้และการชำระหนี้ของตนเองในอดีตที่ผ่านมา.

๓. นายอาคม เต็มพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

๑) ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์แก่ประชาชน คือ การเพิ่มช่องทางในการจัดหาสินเชื่อระหว่างผู้ให้กู้ยืมหรือผู้ลงทุนกับผู้ต้องการเงินทุนทั้งในรูปแบบที่มีใช้เป็นผู้ให้สินเชื่อโดยตรงเหมือนเช่นการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน ทำให้มีช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนมากขึ้น นอกจากการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน ซึ่งปัจจุบันเป็นที่นิยมกันอย่างมากในต่างประเทศ สำหรับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะครอบคลุมตั้งแต่เฉพาะเรื่องการให้กู้ยืมเงิน (Lending) และการลงทุน (Investment) เท่านั้น ไม่ได้ครอบคลุมถึงการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน ที่เรียกว่า Peer-to-Peer Lending (P2P Lending) และการระดมทุน ที่เรียกว่า Debt Crowd funding

๒) ปัญหาระบบการเงินที่มีต้นทุนในการกู้ยืมเงินที่ยังสูงอยู่จนทำให้เป็นภาระและเกิดปัญหาหนี้สินแก่ประชาชน จะขอรับเรื่องดังกล่าวนี้ไปพิจารณาเพิ่มเติมในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ

๓) กรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๔/๑ ในร่างมาตรา ๙ ยังไม่ได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถใช้ข้อมูลเครดิตของผู้ที่ขอสินเชื่อในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ และการบริหารความเสี่ยงในกิจการของผู้ที่จะให้สินเชื่อได้นั้น ขอชี้แจงว่า รายละเอียดเกี่ยวกับการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ จะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตประกาศกำหนด ทั้งนี้ ทางกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้จัดทำรายละเอียดในเรื่องดังกล่าวนี้ไว้แล้ว และจะไปกำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือระเบียบ ภายหลังจากที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้ว

๔) สำหรับประเด็นเกี่ยวกับสิทธิการเข้าถึงข้อมูลเครดิตของประชาชนนั้น ประชาชนผู้เป็นเจ้าของข้อมูลเครดิตมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลเครดิตของตนเองได้ แต่ในบทบัญญัติของกฎหมายอาจไม่ได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น จึงขอรับประเด็นดังกล่าวไปแก้ไขเพิ่มเติมในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ

๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๖

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๒๗๑ เสียง ไม่รับหลักการ (ไม่มี)งดออกเสียง (ไม่มี) และไม่ลงคะแนนเสียง ๕ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการ มีกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน

^๖ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรลงมติในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ (ซึ่งเป็นการพิจารณาต่อจากคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔)

<p>๑. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/581258</p>	
<p>๒. เอกสารประกอบการพิจารณา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/581234</p>	
<p>๓. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=9996&mid=4328</p>	
<p>๔. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10035&mid=4339</p>	
<p>๕. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10027&mid=4339</p>	